

פו:

עין משפט
נר מצוה

א [מ"י פ"ז מהלכות תשובה
הלכה ה]:

צא ב מיי' פ"צ מהלכות
תשובה הלכה א סמג
לאוין עז:

צב ג מ״י שס הלכה ה:
צג ד מ״י שס פ״ג הל״ה:
צד ה מ״י פ״ב מהלכות
 תשובה הל׳ ח סמוג עשין
 טז טוש״ע או״ח קי׳ תרו סעיף
 : 7

צֶהָ וּמִיִּי פִּי מֵהִלְכוֹת דַּעוֹת
הִלְכָּה ח :

גליון הש"ס

גמ' יחיד שעשה תשובה
מוחלין לכל העולם. הרמ"ע
מפאט צמאמר חיקור דין ח"א
פ"ד כתב פירוש חלקם צברית
האלה להיות ערבים זה לזה
הוא הנמחל צויותו עכ"ל:

מוסף רע"י

[illegible]

רבינו חננאל

[illegible]

לא תעשה שבתורה. לא יוכל בעלה הראשון וגו': כי נשלת בעונד.

ועורר יחשב כמכשול שהיא שגגה: **עליהם** (חיו) [הוא] יחיה. על כל מה
ששעה ואף על העצירות: **מפיהם** הימנו. מקבל הימנו פיוסים:
ונושלמה פרים שפתינו. במקום פרים: נדבה. מקובלת בזרזן יותר
מחובה: ארפה משונסם. (1) מן היחיד:
שבה דבר עבירה ילדו. (2) כנכל
כבר: באזהרה אשה באזהרה מקום.

שעבר שם (ז) העצירה ואותו פרק מתוך שדומה מכל וכל לזמן שנכשל צו

כבר יכרו מתגבר עליי וחומר נדחש
פלוניא ואתו מקום ואותו פרק הוא
קום עשה מה שעשית כבר: כסוי
המטארה. שלא נתגלה עונו: **נחטא**
מפורסם. טוב לו שידעה ויתבייש ולא
יכפור בו: **נחטא שאינו מפורסם**.
לא יגלה חטאו וכבוד השם הוא שכל
מה שאדם חוטא צפרהסיא מיעוט
כבוד שמים הוא: **עצירות שצין אדם**
לחצירו. יגלה לרבים שיבקשו ממנו
שימחול לו: **וחטאוי נגדי תמיד**.
איני סבור שכפרת לי והרי הוא תמיד
כאילו הוא. **עומד: וארץ לפרט**
אם כשהוא חוטא מתודה ואומר
טאט פלוני חטאמי: **כדר' ינאי**.
לא הזכיר העון אלא למעטו ולומר
אתה גרמת להם משל ה' לאדם שהיה
לו בן נאה ומאכילו ומשקהו ותולה לו
כיס של דינרין צוארו והושיבו צפתח

יום הכיפורים פרק שמיני יומא

ויונות מה יעשה שלא יחטא: הכי גרם צפפרי משה אמר יחסך
לא האמנתי כי כל מקום שנכתב מיתחו שם
אלמלא יחאל למכתביה וזמנין טובא: לשתי נשים.
זתה וזהתו זה למלקות כך דור המדבר מתו
אחם קלקלה: אחם שלוקות: וזהו המדבר מתו

תשובה שדווחה את
אמר "לאמר הן ישלח
מאתו והיתה לאיש
הלא חנוף תחנוף
רעים רבים ושוב
תן גדולה" תשובה
ועולה שנאמר ² ובא
ביעקב מה טעם ובא
י פשע ביעקב אמר
בה שזדונות נעשות
ובוה ישראל עד ה'

סיפיה דקרא ונתמי מכשול לפניו אל
ממלא לידו חטא גלוי לכל שיכול בו
ודעו את מעשיו: **המוחלטין**. רשעים
גמורין: **שלות רשעים סופה תקלה**.
מתוך שלותם הם יושבין ומהרהרין
בעצירות: **והשומר**. הרצנות:
מקצתם צעלים. **שנאמר** (שמות ח)
וימת יוסף מחילה ואח"כ כל אחיו ו)
ולואי **ספק יציאם**. ממנה בלא חטא
כביאה: **נפיק לדינא**. להיות דן דין:
בבב

שָׁר וְדָם מִקִּנְיָן אֶת חֲבִירוֹ ^(א) בְּדִבְרִים סֶפֶק מִתַּפְּיִים
מִתַּפְּיִים ^(ב) בְּדִבְרִים סֶפֶק אֵין מִתַּפְּיִים בְּדִבְרִים אֲבָל
יִים שְׁנֹאמֵר ^(ג) קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וּשְׂבוּ אֶל ה' וְלֹא
לֹא שְׁמַעְלָה עָלָיו הַכְּתוּב כֹּאִילוֹ הִקְרִיב פְּרִים שְׁנֹאמֵר
מִשְׁוֹבְתָם אוֹהֲבָם נִדְבָה תֵּנִי ^(ד) הִיָּה ר"מ אוֹמֵר גְּדוּלָּה
עוֹלָם כּוֹלוֹ שְׁנֹא אֶרְפָּא מִשְׁוֹבְתָם אוֹהֲבָם נִדְבָה כִּי שֶׁב
הָאֵל אִמֵּר רַב יְהוּדָה ^(ה) כְּגוֹן שְׁבֹאֵת לִידּוֹ דְּבַר עֲבִירָה פֻּעַם
אִשָּׁה בְּאוֹתוֹ פֶּרֶק בְּאוֹתוֹ מְקוֹם א"ר יְהוּדָה רַב רִמִּי
פִּשְׁעֵיו לֹא יִצְלִיחַ לֹא קִשְׁיָא הָא בְּחֻטָּא מְפֻרָּס
רַב נַחֲמָן כָּאֵן בְּעִבְרִית שְׁבִין אָדָם לִחְבִּירוֹ כָּאֵן
אוֹמֵר אָדָם יְעוֹבֵר עֲבִירָה פֻּעַם רֹאשׁוֹנָה מוֹחֲלִין לוֹ
לֹא שְׁנֹאמֵר ^(ו) כֹּה אִמֵּר ה' עַל שְׁלֹשָׁה פִּשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל
עֲמָמִים שְׁלֹשׁ עִם גֹּבֵר מֵאִי וְאוֹמֵר וְכִי תִּמָּא הִנֵּי מִיָּלִיד
שְׁלֹשׁ עִם גֹּבֵר ^(ז) (מִכָּאֵן וְאִלֶּךְ אֵין מוֹחֲלִין לוֹ שְׁנֹאמֵר
בְּעִבְרִית שְׁהַתוֹרָה עֲלֵיהֶן יוֹה"כ זֶה אֵל תוֹרָה עֲלֵיהֶן יוֹם
וְאֵם לֹא שֶׁנֶּה בָּהֶן חֲזוֹר וְהַתוֹרָה עֲלֵיהֶן עָלָיו הַכְּתוּב
יִעֲזֹר בֶּן יַעֲקֹב אוֹמֵר יִכ"ש שְׁהוּא מְשׁוֹבֵת שְׁנֹאמֵר ^(ח) יְכִי
כִּכְלָב שֶׁב עַל קִיּוֹ וּגו' בְּדִבְרֵי הוֹנָא דְּאִמֵּר רַב הוֹנָא
הָא לֹא סִלְקָא דַּעְתָּךְ אֲלֵא אִימָא נַעֲשִׂית לֹא כְּהִיתֵּר
הָהוּא חֲטָאָה גְּדוּלָּה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם אֱלֹהִים זֶהֱבִי דְּבַרִּי ר' ^(ט)
כִּסּוּי חֲטָאָה אֲלֵא מִהוּ שְׁאִמְחָ מִשָּׁה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם
נִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רִבְש"ע כֶּסֶף זֶהֱבִי שְׁהִרְבִּית
זֶהֱבִי שְׁנֵי פֶּרָנְסִים טוֹבִים עֲמָדוֹ לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל מִשָּׁה
מִמֶּנָּתָם בִּי לְהַקְדִּישֵׁנִי דוּד אִמֵּר ^(י) אֵל יִכְתֹּב סוֹרַחְנִי
דוּד לְמָה הַדְּבַר דּוּמָה לִשְׁתֵּי נָשִׁים שִׁלְקוּ בְּבֵית דִּין
תֵּה שְׁאִכְלָה פְּנֵי שְׁבִיעִית בְּבִקְשָׁה מִכֶּם הוֹדִיעוּ עַל

קָהָה הַבְּיָאוּ פָּנֵי שְׂבִיעִית וַתֵּלֶךְ בְּצוֹאֶרֶהּ וְהָיוּ מְכַרְזִין
 מִמֶּנּוּ אֶת הַחֲנֹפִין מִפְּנֵי חִלּוּל הַשֵּׁם שְׁנֹאמַר ¹⁵ וּבִשְׁבוֹ
 הַמוֹחֲלָטִין מֵעֻכְבַּת הַפּוֹרְעָנוֹת וְאֵעֶפֶ שְׁנֹחֲתָם עֲלֵיו
 מִקְבַּרְתָּ אֶת בַּעֲלִיהָ עֵרוֹם נֹכֵחַ לָהּ וְעֵרוֹם יֵצֵא מִמֶּנָּה
 וְנֹא אָמַר הִכִּי בָצָבוּ נַפְשִׁיהָ לְקַטְלָא נִפְקִי וְצָבוּ בִּיתִיהָ
 ה' ⁽⁸⁾ כִּי־צִיֵּיאָה ⁹ רַבָּא כִּי הוּא נִפְקִי לְדִינָא אָמַר הִכִּי

ההקב"ה אדם עובר עבירה בסתר מתפייס ממנו בלי שום אלא שמחזיק לו מובה ושואמר וסם מור ולא עוון

וַיִּשְׁלַחמָה פְּרִים שְׁפִתֵינוּ שְׂמָא תֹאמֶר פְּרִי חֻבּוֹה ת"ל^א תְּשׁוּבָה שְׁבִשְׁבִיל^ב יִחִיד שְׁעֵשָׂה תְּשׁוּבָה מוֹחֲלִין^ג לִכְסֵי אִפִּי מִמֶּנּוּ מֵהֶם לֹא נֹאמֶר אֵלָא מִמֶּנּוּ יִהְיֶי דְּמִי בַעַל תְּרִאשׁוֹנָה וְשִׁנְיָה^ד וְנִצֵּל הֵימָנָה מִחַיִּי רַב יְהוּדָה בָּאוּ בְּכֵתִיב^ה אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פִשְׁעִי כִסּוֹי חֲטָאָה וְכֵתִיב^ו מִכְכָּה וְיֹאבְחֲטָא שְׂאִינוּ מְפֹרָסֶם רַב זֹוֹרָא בְּרִי טוֹבִיָּה אֲבֵי רַב יְהוּדָה שְׁבִין אָדָם לְמָקוֹם תִּנְיָא ר' יוֹסִי בְּרִי יְהוּדָה שְׁנִיָּה מוֹחֲלִין לֹו שְׁלִישִׁית מוֹחֲלִין לֹו רִבְעִית אֵין מוֹחֲלִין אֲרַבְעָה לֹא אֲשִׁיבֵנו^ז (וְנֹאמֶר)^ח הֵן כָּל אֱלֹהִי יַעֲבֹל אֲנִי בְּצִיבּוֹר אֲבָל בִּיחִיד לֹא ת"ש הֵן כָּל אֱלֹהִי יַעֲבֹל אֲלִי פִעַל עַל שְׁלֹשָׁה פְּשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל אֲרַבְעָה לֹא אֲשִׁיבֵנו) ת"ר^ט הַכְּפוּרִים אַחֵר וְאֵם שְׁנָה בֵּהֶן צִרְךָ לַהֲתוֹדוֹת יוֹה"כ אֹמֵר^י כִּכְלָב שֶׁבַע עַל^י קִיָּאוּ כִסִּיל שׁוֹנָה בְּאוֹלָתוֹ^י רַבִּי פִשְׁעֵי אֲנִי אֲדַע וְחֲטָאֵי נִגְדִי תָמִיד אֵלָא מָה אֲנִי מִקְיָין^י שְׁעֹבֵר אָדָם עֲבִירָה וְשִׁנְיָה בְּהַ הוֹתֵרָה לֹו הַיְּהוּדָה בֶּן כְּבֹא רַבִּי עֲקִיבָא אֹמֵר^י אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פִשְׁעֵי אֱלֹהֵי זֶה בְּכָר' יִנְאִי דְּאִמְרִי ר' יִנְאִי^י אֹמֵר מִשָּׁה לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל עַד שֶׁאִמְרוּ דִּי גֵרָם לָהֶם שִׁיעִשׂוּ אֵל וְדוֹד מִשָּׁה אֹמֵר יִכְתֹּב סוּרְחָנִי שְׁנֹאמֶר^י יֵיעֵן לֹא שְׁנֹאמֶר אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פִשְׁעִי כִסּוֹי חֲטָאָה מִשָּׁל דְּמִשָּׁה אַחַת קִלְקֵלָה וְאַחַת אֲכָלָה פְּגִי שְׁבִיעִית אִמְרָה לָהֶן מָה הִיא^י לֹוקָה שְׁלֹא יֵאמְרוּ עַל מָה שִׁזּוּ לֹוקָה זֹו לַפְּגִיָּה וְאוֹמְרִין עַל עֶסְקִי שְׁבִיעִית הִיא לֹוקָה^י מִפְּצִדִּיק מִצְדִּיק וְעֵשָׂה עוֹל וְנִתְּנִי מִכְשׁוֹל לַפְּגִיָּה תְּשׁוּנָה גִּזְרֵי דִין שֶׁל פּוֹרְעֵנוֹת שְׁלוֹת רִשְׁעִים סוֹפָה תִּקְלָה וְהִרְשָׁע וְלֹוֹאִי שְׁתַּהֲא יִצִּיָּאָה כְּבִיָּאָה^י רַב כִּי הוּוֹה נִפְיָק לְמִידִּד לִיתָ הוּא עֲבִיד וְרִיקָן לְבִיתָהּ אֲזִיל וְלֹוֹאִי שְׁתַּהֲא בְּ

[illegible]

תורה אור השלם

מסורת הש"ס

(א) בַּלְקִיטוֹן וְעֵשִׂי אֵלֶּיךָ
 שְׂמִינֶהֱלֶיךָ [צִילִי הָאֵן]
 (ב) הִלֵּלִי הָאֵלֶּיךָ דִּלְיִי
 הִינֵּה זֶה בְּשֵׁם מִזְרַח אֶמֶר
 דָּו וְיִזְכֹּר דָּב טוֹבִי אֶמֶר
 (ג) רַב־יָד [קִדְּשִׁנִּי לֵבִי
 (ד) וְיִזְכֹּר־יָד [בְּרִשְׁתֶּךָ]
 שְׁמִי יֵי וְעֵשִׂי לִי לֵבֵל וְ
 יִמִּי יֵי בְּרִב בְּלִסְמֵךְ יִלְדֵּי
 אֶחָתֶךָ (ה) וְסִפְתָּהּ אֵלֶיךָ
 וְאֶקְרָא בְּלֵי יִי וְעִזְרִי
 גִּבּוֹר עֲרֵי מִלְּטֵמִי בִּי יִזְכֹּרֶה
 (ו) וְיִמִּי כִי : טוֹסֵה בִּב עֲרִינִי
 לִי קִדְּשִׁנִּי כִי מֵהֵ : [סִפְתָּהּ
 פִּי־יִזְכֹּרֶה בִּי בְּרִשְׁתֶּךָ
 וְסִפְתָּהּ קִבֵּה־יֵי אֵלֶיךָ
 שְׂמִינֶהֱלֵךְ קִי :] יִשְׁתִּי מִשְׁתִּי
 מִזְרַח מִזְרָקִי וְיִזְכֹּר וְיִזְכֹּר
 סִי מִי וְעֵשִׂי : [סִפְתָּהּ
 פִּי־יִזְכֹּרֶה :] שְׂמִינֶהֱלֵךְ
 וְאֶקְרָא לִיכֵה מִסְתָּהֵינִי
 וְכֵן עֵשִׂי אֶחָת לִיכֵה : [בְּ
 וְאֶמֶר גִּבּוֹרֵתִי :] וְיִזְכֹּרֶה
 וְסִפְתָּהּ : [טוֹסֵה בִּי :]

הגהות הב"ח

[illegible]

תום' ישנים

תשובת רשעים מוזהרין
מעבבת. אף אחר שנחתם גזר
דין. מיהו מכל מקום סופו
לנצח ליד מקלה שאין גזר דין
של יחיד נקרה כדאמרין בראש
השנה [יח, א]. אי נמי ר' יצחק
הוא דלמר יפה צעקה לאדם
קודם גזר דין צין לאחר גזר דין.

יִימֵי וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם אֱלֹהֵי זָהָב כו'.
 וַיִּקְלְוּ כו'. מִפְּרִסְמִין אֶת הַחֲנָפִים
 שֶׁלָּהֶם וַיַּעֲרֹם יוֹצֵא מִמֶּנָּה. וְלֹאִי
 בְּלֹא עוֹן.

גואל ולשבי פשע בינקב
דברים ושובו אל יי אמרו
לב א 8. מכסה פשעיו
על אל פעמים שלוש עם
החטא גדלה ויעשו להם
15. ובשוב צדיק מצדקו